

СИНУ!

Ти – єдине мірило моєї любові!
Не карати, не унції, не мегагерци!
В твоїх темних судинах – ріки моєї крові,
що ритмічно гойдають твоє полохливе серце.

Ти просто відчуй це – і попри зради і втрати –
ці ріки брунатні нестимуть тебе білим світом.
О, Ти ще побачиш, на що Твоє серце здатне!
Як щиро і віддано може й воно любити!

2017

ЛИСТОК

Тобі й не снилось,
як зорі серпневі згоряли до тла.
Мені лишилась
лише зола.
Листок золотий, що в долоні бринить,
вітер осінній гойдає.
В холодній блакиті він зникне за мить.
І я його відпускаю.
За небокраєм,
напевно, щось бачить він з висоти.
Того не знаєм:
ні я, ні ти.
Хоч як би хотіла спинити цю мить, –
та тільки так не буває.
Не озирайся. Мені відболить.
Іди, доки я відпускаю!

2018